грудень 2010
December 2010
ПРОМІНЬ
Promin
50
СОЮЗ
УКРАЇНОК
КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК L ГРУДЕНЬ Ч.10
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щербблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -***promin50@yahoo.ca***

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. L DECEMBER No.10

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

1 Ювілейні привіти.....50th Anniversary Greetings
7 Історія Променя.....History of Promin
13 Духовність.....Spirituality
16 Мистецтво.....About the Arts
18 Із Світу.....Around the World
20 Нашим Найменшим.....For Our Children
22 Громадська Хроніка.....Community Events
28 Квіти Незабутнім.....In Memoriam
30 Приписи.....Recipes
32 Пресовий Фонд.....Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 095
Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN
tel: 289-337-4516
e-mail:
promin50@yahoo.ca

Слава Ісусу Христу! Glory to Jesus Christ!

As National President of the Ukrainian Women's Association, I extend my sincere congratulations to the editors, Orysia Sushko and Oksana Sushko, the editorial committee, and all the Promin convenors on this occasion of the 50th anniversary of our journal. I also congratulate, and thank, the founding editor, Natalia Kohuska. I thank her for the initiative, the many sacrifices, and the time she devoted into getting this journal started on the road to success. We are grateful to her for the many years she worked in the editorial capacity. I congratulate, and thank, Olena Hryn', who succeeded Pani Kohuska as editor, and diligently continued producing a publication that we were proud to call our own.

The first edition of Promin came out in January, 1960, and was received overwhelmingly well by all UWAC members who had been waiting for its arrival with great anticipation. We are truly fortunate to have been blessed with excellent editors, who have worked to produce a publication that adequately serves the needs of our Association. We are grateful to these editors, both past and present, for their insight and understanding of what would appeal to our readers.

Our current editors, Orysia and Oksana, strive to produce a bi-lingual publication that serves readers in both languages. We thank them for the many hours of research and work putting together a journal of such quality. Through their efforts, Promin is a first rate journal which is second to none in its class. We are grateful for their caring and dedication.

Soyuzanky, this Journal is ours, the communication tool for our Association. Let us use it for that purpose by submitting news of our activities, as well as other information we wish to share with fellow members of the Soyuz. Most importantly, let us continue to support it, both with our subscriptions as well as donations.

May the Lord continue to bless our Journal, Promin, its editors, and all its readers with good health and a long life.

Zennia Yuzik

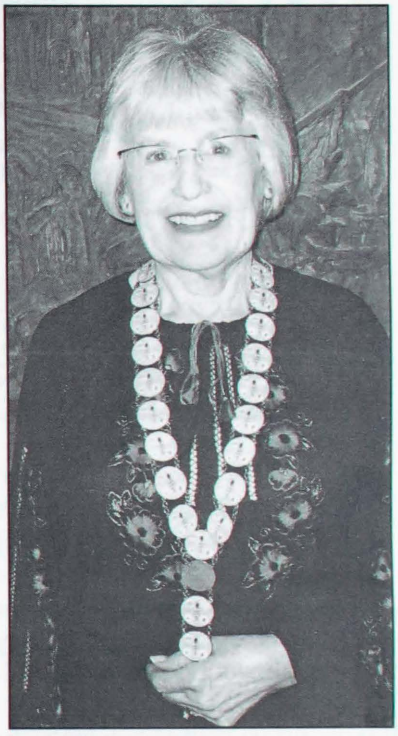

Zennia Yuzik
National UWAC President

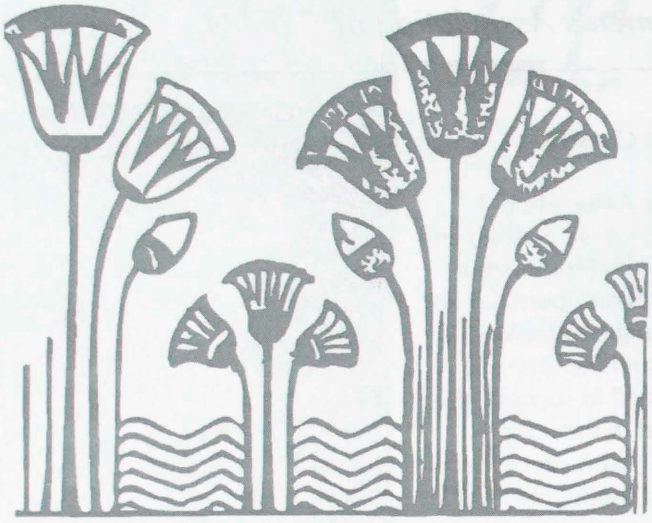

Побажання від Централі Союзу Українців Самостійників

з нагоди 50-літнього ювілею "Променя"

У цьому, 2010-му, році, коли відзначуємо 50-ліття журналу "Промінь", сердечно вітаю всіх читачів, жертводавців та членство. Зокрема вітаю теперішних редакторів та бажаємо їм доброго здоров'я, багато сил і енергії продовжувати ту велику і відповідальну працю, яку вони виконують для добра і розвитку журналу.

Також вітаю попередніх редакторів, а особливо першу і довголітню редакторку Наталію Когуську, яка дала нашому журналові почин та своїми великими здібностями та завзятістю зуміла вивести журнал на високий літературний рівень.

СУС радіє, що Союз Українок Канади видає такий цікавий і корисний журнал, який служить для прямого зв'язку членок і взагалі ширшого кола суспільства.

Бажаю, щоб "Промінь" далі служив як дороговказ на видавничо-літературному полі особливо для української справи в Канаді і в Україні.

Бажаю Вам ще довгих і плідних років існування.

З християнською любов'ю до Вас,

Соня Бейзик
Крайова Голова Союзу Українців Самостійників

CYC is a vibrant and sustainable organization within a unified Ukrainian Orthodox community in Canada, that is a strong promoter of Ukrainian Canadian culture and which preserves and enriches the Ukrainian Canadian culture.

It is with sincere pleasure that the executive and members of the

UWAC, Lesia Ukrainka Branch
Hamilton, Ontario

extend warmest wishes on this the 50th anniversary of UWAC's journal "Promin". We especially greet the editors, Orysia and Oksana Sushko and thank them for their dedication in making the journal a first-class publication, which enhances the Ukrainian tradition and culture and promotes a positive community spirit. The publication is a crucial communication tool through which vital information is presented about our spiritual and cultural life, our community involvement and current topics of interest to women and their families. We wish you many more years of success through your guidance in spiritual and community issues.

Dobr. Larysa Makarenko, President

⌘⌘⌘⌘⌘

З нагоди золотого ювілею журналу "Промінь" управа і члени

СУК відділ ім. Лесі Українки в Гамільтоні

сердечно вітають редакторів Орисю і Оксану Сушко. Складаємо їм велике признання за їх посвяту і дбайливість. Промінь дає можливість українському жіноцтву комунікуватися, ділитися інформацією про наше духовне й культурне життя і освідомлювати читачів про різні питання, які стоять перед нами. Бажаємо дальших плідних успіхів і процвітання та надіємося, що "Промінь" своїм промінням дальше буде зігрівати серця і душі українського суспільства.

Добр. Лариса Макаренко, голова

Український Музей Канади СУК
Ukrainian Museum of Canada UWAC

THE UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA, UWAC, CALGARY COLLECTION

greets Promin on the occasion of its 50th anniversary and wishes its editors God's blessings for continued success in the publication of this excellent journal, which serves as a beacon for our organization. Щасти Вам Боже!

On behalf of the Museum Board,
Jean Mekitiak, Chair
Uliana Holowach-Amiot, Secretary

ПРОМІНЬ
1960 - 2010

вітаємо вас з нагоди 50 літьного ювілею

Союз Українок Канади ім. Лесі Українки,
Сейнт Кетеринс, Онтаріо,
бажає редакції журналу Промінь
безмежних успіхів на довгі літа!

з пошаною,

Леся Метюс,
голова

Михаліна Чарнецька,
секретарка

ST. VLADIMIR INSTITUTE

620 Spadina Avenue, Toronto, ON www.stvladimir.ca

Щирі вітання редколегії журналу "Промінь"
від Інституту св. Володимира, членів, дирекції та працівників.

Після півстоліття висвітлення важливих подій
українсько-канадської громади
Ваше полум'я стало ще багатшим і яскравішим.

Бажаємо і надалі палати, освітлювати і
пітримувати активне життя української громади.
Хай Ваш вогонь живить нашу молодь, дає енергію старшим,
і надалі скріплює нашу згуртованість у досягненні спільної мети.

Бажаємо Многії Літа нашому "Променю"!

From a library window ...

In October of 2008, Oshawa resident Barbara Szuszwal stood in the Oshawa Public Libraries' main branch, in front of a mural commemorating the 75th anniversary of the Holodomor famine. While telling her story, she recalled that her brother and three sisters had died of starvation during the famine in the Ukraine between 1932 and 1933. The 86-year-old Oshawa woman is among the estimated 20 famine survivors left who live in the greater Oshawa area.

Two blocks away from the McLaughlin Branch is the 7-storey Ontario Ministry of Revenue building that was named for Michael Starr (Starchewski) [1910 -2000], who was elected Mayor of Oshawa in 1949.

He was first Ukrainian Canadian to be elected mayor of a large Canadian city and later the first Canadian cabinet minister of Ukrainian descent. He was also one of the founders and later President of the Ukrainian Business and Professional Club in Oshawa. In 1973, Mr. Starr became Chairman of the Worker's Compensation Board of Ontario and continued as Chairman until 1980. He continued to live in Oshawa until his death in his 90th year. Starr was a political pioneer in Canadian history and was responsible for many firsts in the Ukrainian Canadian community.

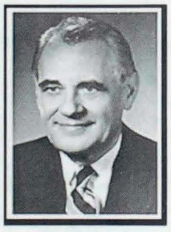

Photo: Oshawa Public Libraries / Local History Photo Archive. **Michael Starr [Starchewski]** Mayor of Oshawa, 1949

Performances to highlight Ukrainian culture were in full swing 50 years ago on the stage in the spacious auditorium of the main branch. During the 1960s and 70s, the manager of the Cataloguing Department at Oshawa Public Libraries was Ukrainian and single-handedly founded a central resource for Ukrainian material in the Durham Region.

In addition to the local Ukrainian clubs and centres in Oshawa, such as the Dnipro Ukrainian Cultural Centre which has been operating for 53 years, Oshawa's McLaughlin Branch continues to build its collection of Ukrainian books for adults, teens and children, films, magazines and newspapers; Promin has been among these for over 40 years. Today, anyone can access the Ukrainian-language materials available in Oshawa from anywhere in the world.

Sally Grande, Serials and Multicultural Librarian, Oshawa Public Libraries

For over 90 years, **Edmonton's ST. JOHN'S INSTITUTE** has been a 'home away from home' for countless post-secondary students. Opening in 2011, the newly renovated SJI residence will be a hub for the Ukrainian community, preserving and cultivating our rich cultural heritage, and providing much-needed affordable housing.

The Board of Directors of St. John's Institute congratulates the UWAC on the 50th Anniversary of Promin – Многая Літа!

Інститут св. Івана перебудований, відкривається в 2011. Інститут далі існує як осередок Української культури, приміщення для студентів, і для вжитку наших організацій. Щиро просимо на дальшу підтримку.

To learn more about the project, visit *www. stjohnsinstitute.com* or call 1-800-439-2320

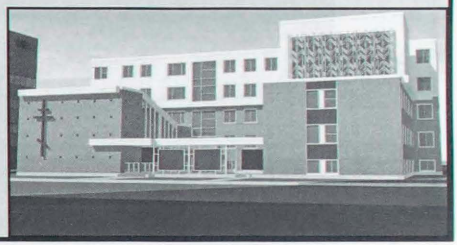

... from Promin readers ...

I am enjoying my Promin, especially when I was in hospital - it could have been twice as long. It's very interesting. Keep up the great job printing it. God grant you much good health and enjoyment in your job. All our ladies enjoy reading this publication. Боже щасти всього найліпшого і веселости!

Anne Hryhor-Mosquin, Winnipeg MB

I enjoy reading the monthly magazine. When my mother (Dobrodika Maria Kernisky) would receive her issue of Promin, she would set aside that very day to enjoy an afternoon of reading. She took great interest in the activities at various other women's chapters as well as news items here and around the world. Following her path, I too enjoy reading Promin, and always look forward to the next issue. Continue your worthwhile work keeping us informed and entertained.

Alice Mees, Port Perry ON

May God bless you, your family and the people who work diligently on producing such a valuable journal. It is not only fun to read, it is also informative and serves as connection among friends and branch of the UWAC.

Emily Charnetski, St. Catharines ON

Slava Isusu Chrystu! This is indeed a special year. Promin is celebrating its 50th Anniversary and my husband, Dr. Peter and I, celebrated our 50th Wedding Anniversary. I would like to share a little story regarding Promin: Many years ago, when we visited my husband's mother, Antonina Walkovich, in Montreal, she had a beautiful embroidered Orthodox Cross hanging in the living room. When I asked where she had obtained the pattern, she answered, "Promin". The years went by, our children grew up and married. We were blessed with seven beautiful granddaughters and all were baptized into the Orthodox Faith. I thought how wonderful it would be if each of our children also had that beautiful embroidered cross hanging in their homes. My quest to locate the pattern for this special cross began. I explored every avenue to no avail. One Sunday after Church service I was speaking with a group and mentioned that I was seeking the pattern for the cross. A lady from out of town said, "I've got it - I think I've got it" (just like a scene from My Fair Lady!). Indeed she did have it and shared it with me. (The pattern for this cross is in the March 1987 Issue of Promin.) A dear friend embroidered this cross for each of our children. We inherited Antonina's beautiful cross, and now each household in our family proudly displays this special cross. We wish to donate $50.00 in memory of Antonina Walkovich. Vichnaya Pamyat! Thank you, Promin, for your excellent work! Многая літа!

Dr. Peter & Millie (Milia) Walkovich, Pickering ON

Special thanks to Athens Printing of Hamilton for their care and dedication to printing Promin for the last 12 years!

Дякуємо працівникам друкарні "Athens Printing" за їх дбайливість у виданні нашого журналу на протязі останніх 12 років

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES

From Creative Design to Final Product

Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING

BLACK & WHITE | FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9

Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Власний журнал - початки

Централя Союз Українок Канади в Едмонтоні в 1960 р.

National Executive of the UWAC in Edmonton in 1960

Зліва направо сидять: Мир. Дікур, С. Пауш, С. Василишин, Н. Когуська, О. Ганночко. Другий ряд: Л. Івасюк, Н. Базюк, О. Лукомська, М. Гавриш, Н. Боднар, Д. Корпан, М. Вавринюк, К. Засійбіда.

Ідея власного журналу Союзу Українок Канади досить довго кружляла серед проводу СУК. Спочатку друкуваласа сторінка СУК в "Укаїнському Голосі", однак уважалося, що потрібно це змінити на власний журнал. Отож у січні 1959 р. Централя СУК в Едмонтоні видала спеціяльний обіжник у справі організування журналу. На кампанію призначено три місяці - січень, лютий і березень.

До членства і громадянства Централя за підписом голови Софії Василишин і секретарки Стефанії Пауш подала слідуючі інформації:

"В нас болюче відчувається потреба власного журналу, який говорив би про наші завдання і про нашу працю. Наше членство на з'їзді 1958 року з великим ентузіямом прийняло вістку про заходи видавати свій журнал. Тепер централя приступає до цієї справи і звертається до свого членства та свідомого нашого громадянства піддержати справу кампанії за пожертвами".

Отож, підготовча праця Централі тривала більше року. За той час було багато зроблено, головно у придбанні фондів, що забезпечувало б оплату друку на перший рік.

У жовтні 1959 р. центральна управа в Едмонтоні відбула наради з редакторкою тодішньої сторінки в "Українському Голосі", Наталією Когуською, і устійнено дату появи першого числа на 1 січня 1960 р. Згодом часу централя запросила пані Когуську прийняти редакторство журналу, яке вона займала продовж 30 років, і своєю відданістю і здібністю вивела журнал на високий літературний рівень.

В обіжнику Централі Союзу ч. 1, з лютого 1960 р. подано наступний заклик від голови Централі СУК, Дос. пані Софії Василишин.

Наше найбільше досягнення

"Початок 1960-го року останеться пам'ятним в історії нашої організації, бо в першому тижні січня наше жіноцтво в усіх частинах Канади й Америки з одушевленням привітало у своїх домах перше число нашого довгожданого жуналу. Це був дійсний "Промінь", що викликав ясний усміх на устах і світлу радість в серцях наших читачок. З найдальших і найближчих місцевостей приходять до нас листи з висловами признання і гратуляціями.

З кожним днем напливають нові передплати і ми віримо, що з часом наш "Промінь" стане одним з найбільш розповсюджених і популярних жіночих журналів між українським загалом . . .

В цьому великому досягненні заслуговує кожна членка Союзу Українок Канади, бо без їхнього зацікавлення, без загального бажання мати свій власний журнал, без щирої моральної і матеріяльної допомоги ми ніколи не могли б і думати про видання свого журналу. Можемо вважати це як найкращий доказ, що там, де є тверда постанова, єдність і віра у свої сили між членством, там організація має спромогу доконати великих діл.

Тому, щоб ця подія залишилась пам'ятною для усіх, ми сугестуємо кожному відділові, в часі наступних двох місяців зарядити Свято Журналу. Головною точкою на програмі Свята повинна бути коротка доповідь про потребу і користь друкованого слова для жіноцтва. Треба обов'язково подати учасникам перше і друге число "Променя" до прочитання, а при цьому зібрати гарне число нових передплатників. Дохід з цього чайного прийняття вислати до поміщення в журналі".

І так наш журнал друкується і розповсюджується вже півстоліття. Ми клонимо голови перед Централею СУК, зокрема голові в той час, Софії Василишин, та всім які доложили свою цегелку в розбудові дорогого всім нам журналу "Промінь".

Our Journal - the Beginnings

Наталя Когуська
Natalia Kohuska

The idea of publishing a journal for the UWAC was a long-time dream of the Ukrainian Women's Association of Canada. For a number of years the UWAC had a special page in the Ukrainian Voice designated for their purpose, but it was felt that an increasing membership and the Association's growing popularity, a journal published by the Association would best serve the needs of the membership and community. After much deliberation, in January of 1959 the national office of the UWAC published a newsletter in which it stated the following:

"The need for a jounal of our own, which would deal with our objectives and our work, is becoming painfully apparent. At the 1958 convention our members greeted with great enthusiasm plans to publish our own journal. As the National Executive prepares to launch the project, it appeals to its members and to the public in general to support the fund-raising campaign."

Natalia Kohuska, the editor of the UWAC "page" in the Ukrainian Voice agreed to be the editor of the proposed journal, a position which she maintained for 30 years and as a result of her professionalism the journal became a highly respected literary publication, a position that subsequent editors have had to maintain.

In a special newsletter disseminated to all branches in February of 1960, national president, Sophia Wasylyshyn appealed to the membership for their support as follows:

Our Greatest Achievement

"The beginning of 1960 will remain memorable in the history of our organization, for during the first week of January, Ukrainian women in all parts of Canada and America enthusiasticall welcomed the first issue of our journal into their homes. This was a veritable "ray of sunshine" (promin) which produced bright smiles on our readers' lips and serene joy in their hearts. Letters expressing praise and congratulations are pouring in from near and far.

New subscription orders are being received daily and we believe that in time our Promin will become one of the most widely distributed women's journals in the Ukrainian community at large.

Each member of the Ukrainian Women's Association of Canada has contributed to this important achievement, for without their interest and the widespread desire to have a journal of their own, without their sincere moral and material assistance, we could not even have begun to think about publishing our own journal. We can regard this as excellent proof of the fact that where unbending determination, unity and faith in one's abilities co-exist among members of an organization that organization has the ability to see worthy projects through to fruition.

Because this has been such a memorable event for all of us, we suggest that every branch hold celebrations to mark the appearance of our journal during the next few months. The major item on the agenda shoud be a short address on the need for, and the benefits accruing from a women's press. It is absolutely necessary that every member receive and peruse the first two issues of Promin; and every effort should be made to recruit a respectable number of new subscribers. All proceeds from the reception should be earmarked for the journal's press fund and brief write-ups describing the festivities should be submitted for publication in the journal".

We owe a great debt of gratitude to the National Executive of the UWAC responsible for initiating Promin, Sophia Wasylyshyn, its president, the executive, and all who assisted in launching a journal that would capture the interest of not only the UWAC membership in Canada but the general community in Canada and beyond our borders. We bow our heads to these determined and brave women with deep gratitude.

Софія Василишин
Sofia Wasylyshyn

Софія Василишин

На протязі довгих років **Софія Василишин** займала всі важливі позиції в Союзі Українок Канади і завершила досягненням найвищої, а саме - головства в Централі Союзу в роках від 1956 - 1960 рр., властиво, в той час коли було постановлено видавати власний журнал Союзу Українок Канади. Це були надзвичайно важливі роки і потребували дуже багато зусилля, вирозуміння та мудрости, щоб дійти до цього остаточного рішення.

Софія Василишин прожила свій юнацький вік у Саскачевані. Вона започаткувала свою громадську діяльність ще з студентських часів в Інституті ім. Петра Могили в Саскатуні. Поле її важливішої праці сягає ще тих часів, коли вона, як молоденька учителька заснувала в 1928 р. в родинній околиці Борден, Саск. відділ Союзу Українок Канади, якого була головою перших два роки. В 1930 р. перейшла на учительську посаду коло Смокі Лейк в Альберті, і тут зорганізувала відділ Союзу Українок ім. Ольги Кобилянської.

Окрім головування згаданих відділів Союзу і також відділу при Церкві Св. Івана в Едмонтоні, де вона займала різні позиції, п. Василишин входила до різних комітетів, таких як освітній, програмовий, членський, недільної школи, радіопередачі, привітальний, журнал "Промінь", та вчила в Недільній і Рідній Школах. Пізніше зорганізувала молодший відділ СУМК, та була першою головою комітету СУМК.

З нагоди 25-літнього ювілею молодшого відділу СУМК в Едмонтоні написала його історію.

Окрім відданої праці при відділах СУК, Софія Василишин займала різні позиції в Провінційні Екзекутиві СУК включаючи два терміни головування, та інтенсивно працювала із молоддю в рядах старшого і молодшого відділів СУМК.

Окрім довголітньої активної діяльності в Союзі Українок Канади, пані Василишин була багатолітньою учителька державної школи, де її діяльність увінчалася значними педагогічними досягненнями.

Свого часу перевіряла шкільні лекції на телевізії і радіо, фільми і діяпозитиви, і подавала свою оцінку матеріялів і рекомендації шкільній раді й департментові освіти. Після того Софія Василишин вклала майже три роки праці у видання діяпозитивів з тасьмами і текстом українською і англійською мовами під заголовком "Українська Культура" для слухового-зорового відділу при Шкільній Раді в Едмонтоні. Також працювала над виданням серії примірників шкільних підручників під назвою "Дивись, слухай, говори".

Це все тільки зразок із її відданої громадської і виховної праці на протязі довгих років активности для користи українського суспільства в Канаді. Софія Василишин була вшанована різними нагородами за її невтомну діяльність.

Софія Василишин упокоїлася 16-го квітня 2002 р. в Едмонтоні. Залишила в глибокому смутку дочки Дарусю Кір і Христину Улян з родинами. Ми вдячні за її вагомий вклад в розвиток різного роду програм СУК, за її вклад в шкільництво, а зокрема за велику посвяту, яку вона вклала в організування видання журналу "Промінь".

Sofia Wasylyshyn

Sofia Wasylyshyn was a tireless activist in the Ukrainian community, both as an educator and within the structure of the Ukrainian Women's Association, holding many executive positions, including president in several UWAC branches, in the Alberta Provincial Executive and finally in 1956, when she was elected national president of the UWAC.

It was during her term of office as president that the idea of publishing a journal for the Association was introduced and accepted by the membership at a convention held in 1958. With the affirmation of the membership the preparatory work commenced and was brought to fruition with the publishing of the first issue of "Promin" in January of 1960.

We are indeed grateful to Sophia Wasylyshyn for her untiring efforts in this respect. There was much to be done, but for her, it was a labour of love, and this was very evident in the many transactions necessary to achieve the desired goal.

Today, 50 years later we express our gratitude to her dedication and perseverance, which resulted in the publication of a journal that we can all be proud of, and one that continues to serve the Ukrainian Women's Association of Canada, uniting our membership, sharing information and providing an essential resource publication.

Sofia passed away on April 16th, 2002 in Edmonton, and is deeply missed by her daughters Doreen Keir and Christine Ulan, as well as the Ukrainian community she so cherished.

Vichnaja pamjat!

"I would be most content if my children grew up to be the kind of people who think decorating consists mostly of building enough bookshelves."

Anna Quindlen, "Enough Bookshelves," New York Times, 7 August 1991

Робітниця-Поет

Робітниця із мрією в очах
Дерзає в праці і в палких віршах.
Робітниця, що добре знає, як
Роботою прокласти в життя шлях.

Робітниця з роботою в руках,
З віршем натхненним в помислах-думках.
Робітниця дивна якась - це я,
Для мене вірш і праця - це життя!

Робітниця із певністю руки
Вкладає у вірші усі свої думки.
І твердо вірить в здібність своїх рук,
Що лучать працю і натхненний звук.

І знає - вірш її, як праця муравлина,
Не згине марно для людини.
Бо вірш і працю на шляхах
Залишать слід свій у віках.

Віра Смерека

Natalia Kohuska

Natalia Kohuska has been a tireless activist within the Ukrainian community. Her efforts in the various aspects of the Ukrainian Women's Association of Canada, the Ukrainian Orthodox Church of Canada and in journalism have been duly noted and continue to be highly respected within the Ukrainian community.

As past National President of the Ukrainian Women's Association of Canada she was instrumental in bringing together women from across Canada, which led to the development of a national perspective in areas of common interest. Besides her efforts relative to the UWAC Natalia Kohuska was National President of the Ukrainian Canadian Congress, Women's Council, chaired the Education Commission of the UCC for over 10 years. She has authored many books and pamphlets on various cultural topics. She was the author of the documented history of the UWAC, both the 25 year and 50 years publications. These were monumental tasks and to this day they remain excellent resource books for members, prospective members and generally for historical information. She also authored hundreds of speeches on various topics of interest to women, which include - Ukrainian heroines, historical perspectives, cultural topics and specific events. Many of these are still being referred to at this time.

She was the editor of the UWAC page in the Ukrainian Voice prior to the publication of Promin. As Promin's first and long-time editor, we are indebted to her for her devotion and dedication in making the journal a highly respected publication within the milieu of similar publications. She worked untiringly to maintain it at that high level, and did so for 30 years before her retirement. Subsequent editors have been challenged to maintain this same level. We honour and respect her vast contribution to Promin. This past year Natalia Kohuska celebrated her 105th birthday. Na mnohij lita Pani Kohuska!

Наталія Когуська

На протязі довгих років пані **Наталія Когуська** віддано працювала для нашої організації Союзу Українок Канади, для нашої Української Православної Церкви в Канаді і взагалі для нашого суспільства.

Пані Когуська, членка Союзу Українок Канади понад 60 років, почала організаційну працю в Су Лукавт, Онтаріо. Там вона зорганізувала товариство ім. Лесі Українки і була його секретаркою впродовж кільканадцять років. За її ініціятву було виконано декілька важливих проєктів, наприклад -

- опрацювала нашу відзнаку "Смолоскип", яку ми так гордо носимо аж до сьогодні
- опрацювала текст першої грамоти Союзу для відділів
- опрацювала історії Союзу „Чверть століття на громадській ниві" і „Півстоліття на громадській ниві" і додаткову історію до 2000-го року

- ювілейну книжку 25-ліття СУМК
- видання „На сторожі культури"
- Історію Інституту Св. Володимира в Торонто „Перед брамою"
- реферати на різні теми та програми на громадські свята

Пані Когуська також брала активну участь в різних організаціях окрім СУК, а саме:

- була головою Комітету Українок Канади
- промовляла на першому і другому конгресах Комітету Українців Канади
-займала позицію голови крайового центру Української Шкільної Ради при КУК
- виконувала секретарську працю поверх 10 років в Раді Української Школи при КУК

Пані Когуська була відзначена різними грамотами і відзнаками за її громадські і організаційні заслуги як
- почесним членством СУК
- медалю міста Вінніпегу в Році Жінки від Клюбу Професоналістів і Підприємців
- Шевченківську медалю від Конгресу Українців Канади
- грамоти від Комітету Українок Канади, від крайової управи СУМК і від крайової управи Союзу Українців Самостійників.

У 1942 - 48 рр. пані Когуська була крайовою головою Союзу Українок Канади.
- почесна членка СУК відділу ім. Лесі Українки у Вінніпезі.

Можливо найголовніше від всіх її заслуг це редакторство нашого журналу "Промінь". Наш журнал став таким, як він є завдяки її великих заслуг. Вона почала редакторську працю в 1960 і виконувала її на протязі 30 років. На протязі всіх цих років п-ні Когуська вкладала всі свої здібності та велике знання для того, щоб журнал відповідно віддзеркалював діяльну працю СУК та рівночасно інформував читачів про актуальні справи загального характеру.

Це все почалося від одної сторінки в "Українському Голосі", "Сторінка Союзу" і дойшло до того, що маємо сьогодні наш журнал. Пані Когусьці належиться велике признання і подяку за її довголітню, віддану і професійну працю над журналом. Бажаємо їй кріпкого здоров'я та многих, многих літ!

Соня Бейзик

75th Anniversary Memories Cookbook

UWAC, Olena Pchilka Branch
Aylsham-Codette SK

$25 each (postage included)

Contact Marilyn Kozun
tel: 306-862-5695
e.m.kozun@sasktel.net

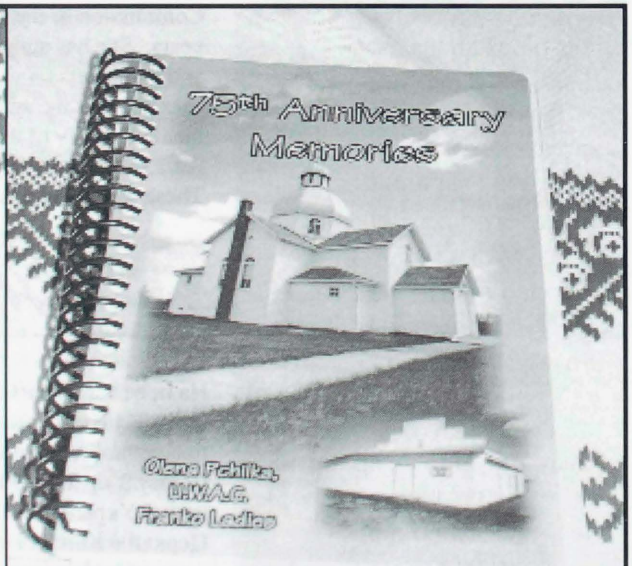

Spirituality

Women Saints in December

St. Anastasia
Deliverer from Potions

The Greatmartyr Anastasia the Deliverer from Potions, a Roman by birth, suffered for Christ at the time of Diocletian's persecution of Christians. Her father was a pagan, but her mother was secretly a Christian. St. Anastasia's teacher in her youth was an educated and pious Christian named Chrysogonus. After the death of her mother, her father gave St. Anastasia in marriage to a pagan named Publius, but, feigning illness, she preserved her virginity.

Clothing herself in the garb of a beggar, and accompanied by only one servant, she visited the prisons. She fed, doctored and often ransomed captives who were suffering for their faith in Christ. When her servant told Publius, he subjected his wife to a beating and locked her up. St. Anastasia then began to correspond secretly with Chrysogonus, who told the saint to be patient, to cleave to the Cross of Christ, and to accept the Lord's will. He also foretold the impending death of Publius in the sea. After a certain while, Publius did indeed drown, as he was setting out with a delegation to Persia. After the death of her husband, St. Anastasia began to distribute her property to the poor and suffering.

Diocletian was informed that the Christians who filled the prisons of Rome stoically endured tortures. He

gave orders to kill them all in a single night, and for Chrysogonus to be sent to him at Aquileia. St. Anastasia followed her teacher at a distance.

The Emperor interrogated Chrysogonus personally, but could not make him renounce his faith. Therefore, he commanded that he be beheaded and thrown into the sea. The body and severed head of the holy martyr were carried to shore by the waves. There by divine Providence, the relics were found by a presbyter named Zoilus who placed them in a coffin, and concealed them in his home.

St. Chrysogonus appeared to Zoilus and informed him that martyrdom was at hand for Agape, Chione and Irene, three sisters who lived nearby. He told him to send St. Anastasia to encourage them. St. Chrysogonus foretold that Zoilus would also die on the same day. Nine days later, the words of St. Chrysogonus were fulfilled. Zoilus fell asleep in the Lord, and St. Anastasia visited the three maidens before they were tortured. When these three martyrs gave up their souls to the Lord, she buried them.

Having carried out her teacher's request, the saint went from city to city ministering to Christian prisoners. Proficient in the medical arts of the time, she zealously cared for captives far and wide, healing their wounds and relieving their suffering. Because of her labors, St. Anastasia received the name Deliverer from Potions (Pharmakolytria), since by her intercessions she healed many from the effects of potions, poisons, and other harmful substances.

In her journeys, she met a pious young widow, Theodota, finding in her a faithful helper. Theodota was taken for

questioning when it was learned that she was a Christian. Meanwhile, St. Anastasia was arrested in Illyricum. This occurred just after all the Christian captives there had been murdered in a single night by order of Diocletian. St. Anastasia had come to one of the prisons, and finding no one there, began to weep loudly. The jailers realized that she was a Christian and took her to the prefect of the district, who tried to persuade her to deny Christ by threatening her with torture. After his unsuccessful attempts to persuade St. Anastasia to offer sacrifice to idols, he handed her over to the pagan priest Ulpian in Rome.

The cunning pagan offered St. Anastasia the choice between luxury and riches or grievous sufferings. He set before her gold, precious stones and fine clothing, and also fearsome instruments of torture. The crafty man was put to shame by the bride of Christ. St. Anastasia refused the riches and chose the tools of torture.

But the Lord prolonged the earthly life of the saint, and Ulpian gave her three days to reconsider. Charmed by Anastasia's beauty, the pagan priest decided to defile her purity. However, when he tried to touch her, he suddenly was struck blind. His head began to ache so severely that he screamed like a madman. He asked to be taken to a pagan temple to appeal to the idols for help, but on the way he fell down and died.

St. Anastasia was set free, and she and Theodota again devoted themselves to the care of imprisoned Christians.

Before long, St. Theodota and her three sons accepted martyrdom. Her eldest son, Evodus, stood bravely before the judge and endured beatings without protest. After lengthy tortures, they were all thrown into a red-hot oven.

St. Anastasia was caught again and condemned to death by starvation. She remained in prison without food for sixty days. St. Theodota appeared to the martyr every night and gave her courage. Seeing that hunger caused St. Anastasia no harm, the judge sentenced her to drowning along with other prisoners. Among them was Eutychianus, who was condemned for his Christian faith.

The prisoners were put into a boat which went out into the open sea. The soldiers bored holes in the boat and got into a galley. St. Theodota appeared to the captives and steered the ship to shore. When they reached dry land, 120 men believed in Christ and were baptized by Sts. Anastasia and Eutychianus. All were captured and received a martyr's crown.

St. Anastasia was stretched between four pillars and burned alive. A certain pious woman named Apollinaria buried her body, which was unharmed by the fire, in the garden outside her house.

In the fifth century, the relics of St. Anastasia were transferred to Constantinople, where a church was built and dedicated to her. Later, her head and one hand were transferred to the Monastery of St. Anastasia near Mount Athos.

Troparion (Tone 4)

Your lamb Anastasia, calls out to
You, O Jesus, in a loud voice:
"I love You, my Bridegroom,
and in seeking You I endure
suffering.
In baptism I was crucified so that
I might reign in You, and I died
so that I might live with You.
Accept me as a pure sacrifice,
for I have offered myself
in love."
Through her prayers save our
souls, since You are merciful.

Troparion (Tone 5)

As a martyr you emulated the
deeds of the martyrs,
To whom you ministered,
And, striving valiantly,
you overcame the enemy.
You are an abundant and
overflowing source of grace
For all who come to you, O
godly-minded Anastasia!

Kontakion (Tone 2)

Those in temptations and
afflictions hasten to your temple
And are restored by the grace
that dwells in you,
For you ever pour forth healings
for all the world,
O great Martyr Anastasia!

St. Crispina

St. Crispina lived at Thacora (Tagora) in Africa, and was arrested for professing Christianity. The proconsul Annius Anullinus presided at her trial in Tebessa in December of 304.

Anullinus asked her if she was aware that she was required by law to offer sacrifice to the gods for the welfare of Emperors Diocletian and Maximian. She said that she was not aware of this decree, and that her Christian faith would not allow her to offer sacrifice to false gods. "Turn away from this superstition," Anullinus said, "and submit to the sacred rites of the Roman gods."

St. Crispina replied that she knew no other god but the God worshiped by Christians. The proconsul threatened her with torture, and the saint said that

she would gladly endure it for the sake of Christ. Anullinus ordered her to stop being stubborn and to obey the edict. Crispina answered, "I will obey the edict given me by my Lord Jesus Christ."

The proconsul repeated his threat of torture, saying that she would be forced to obey the edict. He also pointed out that the entire province of Africa had offered sacrifice, but St. Crispina remained firm in her faith, saying that she would never offer sacrifice to demons.

Enraged that she would not accept the pagan gods, Anullinus said that she would be forced to bow before the idols and to offer incense. The courageous woman retorted that she would never do so as long as she lived. The proconsul then sought to persuade her that it would not be a sacrilege to offer sacrifice to the gods as required by law. Crispina said, "May those gods, who have not made heaven and earth, perish." Anullinus urged Crispina to respect the Roman religion, but she said, "I have told you again and again that I am ready to endure any tortures rather than worship the idols which are the work of men's hands."

Anullinus told her that she spoke blasphemy and was not acting in a way which would ensure her safety. He then tried to humiliate her by ordering her head to be shaved. The holy martyr replied, "If I were not seeking my own well-being, I would not be on trial before you now. Let your gods speak, then I shall believe." The proconsul told her she could either live a long life, or die in agony before being beheaded. St. Crispina replied, "I would thank my God if I obtained this. I would gladly lose my head for the Lord's sake, for I refuse to offer sacrifice to those ridiculous deaf and dumb statues."

Anullinus lost patience with her and ordered that the minutes of the trial be read back before he pronounced sentence. "Since Crispina persists in her superstition and refuses to offer sacrifice to the gods in accordance with our law, I order her to be executed by the sword."

St. Crispina said, "Thanks be to God, Who has deigned to free me from your hands." She made the Sign of the Cross and stretched forth her neck to the executioner. St. Crispina was beheaded on December 5, 304 in accordance with the fourth edict of Diocletian.

Icon of the Mother of God "the Unexpected Joy"

The "Unexpected Joy" Icon of the Most Holy Theotokos reflects a room where an icon of the Mother of God is present, and a young man is kneeling at prayer beneath it. The tradition about the healing of a youth from a bodily affliction through this holy icon is recorded in the book of St. Demetrius of Rostov, The Fleece of Prayer [See Judges 6: 36-40].

One day, the sinful youth, who was nevertheless devoted to the Theotokos, prayed before the icon of the All-Pure Virgin before going out to commit a sin. Suddenly, he saw that wounds appeared on the Lord's hands, feet, and side, and blood flowed from them. In horror he exclaimed, "O Lady, who has done this?" The Mother of God replied, "You and other sinners, because of your sins, crucify My Son anew." Only then did he realize how great was the depth of his sinfulness. For a long time he prayed with tears to the All-Pure Mother of God and the Savior for mercy. Finally, he received the unexpected joy of the forgiveness of his sins.

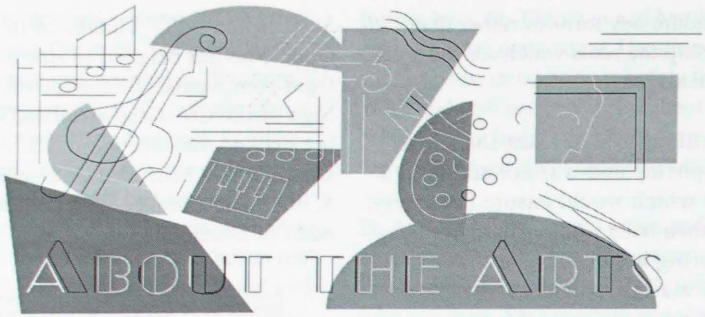

Ярослав Джусь: "Бандура" - це сучасно, стильно і прогресивно!"

Цього року в Канаді перебуватиме молодий обдарований український музикант-бандурист Ярослав Джусь, який запрошений взяти участь у Всеканадській церемонії вшанування жертв Голодомору 1932-33 років та виконати "Мелодію" Мирослава Скорика, яка вже традиційно виконується під час таких заходів. Церемонія вшанування пройде 30 листопада ц.р. в Уряловому конференц-центрі в м. Оттава за підтримки Канадсько-Української парламентської групи дружби та Посольства України в Канаді.

Ярослав Джусь став відомим завдяки телевізійному шоу "Україна має талант": талановитий хлопець виконує на бандурі сучасні і світові хіти, українські та іноземні, а також на слух підбирає будь-які мелодії практично на льоту. Крім того, Ярослав грає на фортепіано, акордеоні, сопілці, дримбі та кобзі.

Ярослав народився в Києві, ніхто з його сім'ї не мав професійного відношення до музики, хоча у всіх були здібності до цього: бабуся мала гарний слух, підбирала на фортепіано, вона - одна з перших почала вчити хлопця грі на фортепіано, коли йому було чотири роки. Мама з народження прищеплювала хлопцю любов до України, вчила декоративного живопису, пісень, обрядів, водила на різноманітні гуртки. З того ж віки Ярослав почав писати аранжування, інструментальні твори, романси, пісні, роботи обробки народних пісень.

Можливості придбати фортепіано у сім'ї не було, тому першим музичним інструментом був акордеон, з яким хлопець неодноразово ходив колядувати до сусідів на Різдво.

Юнак навчався в музичній школі-інтернаті ім. М. В. Лисенка для обдарованих дітей, у Київській дитячій академії мистецтв. Як признається Ярослав, у дитинстві він мріяв грати на арфі, але на ній грають лише жінки, тому мрія так і не втілилася в життя. А про бандуру вперше дізнався у дев'ятому класі, пригадалася дитяча мрія, дізнався, що це унікальний інструмент, на ньому грають лише в Україні.

Ярослав почув по радіо про Стрітівську вищу педагогічну школи кобзарського мистецтва, що в Кагарлицькому районі на Київщині. Саме навчання в цій школі стало переломним періодом в житті юнака: у 2008 році він з червоним дипломом закінчив цю школи й отримав кваліфікацію "співак-бандурист, викладач бандури та співу, керівник капели бандуристів".

У 2007 році Ярослав ініціював молодіжний пізнавально-розважальний проект "Ukrainian Party" - вечірку різножанрової музики, де сучасна українська музика від етно до трансу, хіп-хопу, хаусу та лаунжу поєднана з відродженням традиції вечорниць. Вечорниці супроводжуються різними конкурсами іграми, естафетами та розважальними змаганнями. Декілька таких вечірок Ярослав проведе і в Канаді.

Джусь також є автором соціального фільму для молоді "Україна - це ТИ", де закликає ровесників любити державу, в якій

вони живуть. Фільм був представлений на Всеукраїнському фестивалі соціальної реклами "Сильна Україна - 2009".

Після закінчення Всеукраїнської школи молодіжних лідерів Ярослав створив молодіжну організацію "Щиро Ваші" для підтримки різних культурних проектів. У кобзарській школі хлопець був два роки головою студентського парламенту "Молодої Просвіти", був у місцевій організації "Веселич", яка займалася популяризацією бандури, кобзи. Окрім цього - створив дует бандуристів "Барви України", який активно гастролює на різноманітних вечорах і святкових подіях, виконує музику і класичну, і сучасну, українські народні й авторські пісні та романси. Із 2009 року Ярослав - член Національної спілки кобзарів України.

У 2010 році Ярослав став напівфіналістом шоу "Україна має талант". Про свою участь у цьому шоу юнак говорить так: "Я щасливий з того, що бандуру побачив кожен третій українець - а саме аудиторія у цього телевізійного проекту, і став хоч на крок ближчим до наших традицій. Це шоу надихнуло мене на нові ідеї й експерименти. Незалежно від того, хто стане переможцем, знаю, що переможе Україна, адже впевнений, що бандура - це сучасно, стильні і прогресивно!"

Олена Захарова
Посольство України в Канаді
Тел: (613) 230-2961 доб. 105

Дивіться відео виступу Ярослава Джуся на шоу "Україна має талант": http://www.youtube.com/watch?v=EqLxPk1pHas

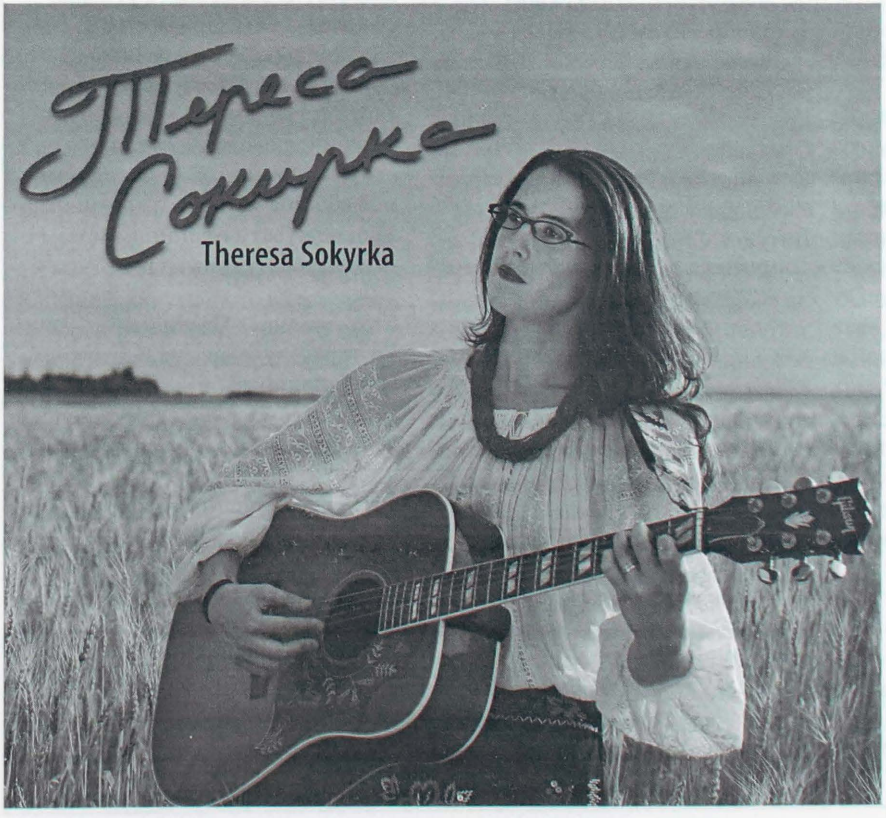

presenting...

a new CD of Ukrainian songs by

Theresa Sokyrka

for more info, visit
www.theresasokyrka.ca

or e-mail
sokyrkatheresa@gmail.com

Світовий Конґрес Українців закликає президента Віктора Януковича та Верховну Раду припинити наступ на українську мови як єдину державну мову в Україні

У червні цього року під час офіційної зустрічі з Президентом Віктором Януковичем президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Евген Чолій висловив глибоку стурбованість СКУ у зв'язку з загрозою впровадження в Україні de facto російської як другої державної мови. Президент СКУ також передав *Меморандум про важливі питання, що стосуються України та української діаспори,* у якому серед іншого звертається увага на заяву заступника голови Партії регіонів Борися Колесникова про наміри піднести статус російської мови до рівня державної, а також на законопроект цієї партії "*Про регіональні мови і мови меншин*", згідно з яким до мов, які потребують захисту, було зараховано і російську мову.

Незважаючи на те, що з моменту цієї зустрічі пройшло кілька місяців, СКУ так і не отримав відповіді на порушені в меморандумі питання. У той же час наступальні наміри Партії регіонів були підтверджені законопроектом "*Про мови в Україні*", який 7 вересня 2010 р. на розгляд Верховної Ради представили члени Партії регіонів Олександр Єфремов, лідер Комуністичної партії Петро Симоненко та депутат від Блоку Литвина Сергій Гриневецький.

За своїм змістом концепція цього законопроекту та більшість його основних норм суперечать Конституції України, оскільки спрямовані на кардинальну зміну основ державної мовної політики. У ньому зокрема передбачається запровадити статус мов та порядок їх використання в Україні. Для цього пропонується ввести ряд різних не передбачених Конституцією України понять, як наприклад, "регіональна мова", регіональна мовна група", "українсько-російська двомовність" та закріпити право на використання регіональних мов нарівні з державною мовою.

Спотворюючи суть взятої за основу Європейської хартії регіональних мов або мов меншин, яка спрямована на захист мов, що перебувають на межі зникнення, новостворений законопроект зараховує російську мову до категорії регіональних та дає підстави для її повернення в роботу місцевих органів влади, в освіту, судочинство та в засоби масової інформації. Разом з цим ігнорується той факт, що протягом кількох століть панування в Україні царської та радянської імперій російська мова, яка насильно впроваджувалась у всі сфери суспільного та державного життя, набула такого поширення, що витіснила з ужитку рідну мову українського народу, яка постійно зазнавала жорстоких репресій та утисків. Законопроект "Про мови в Україні" також суперечить принциповій вимозі Європейської хартії регіональних мов або мов меншин, яка стверджує, що охорона і розвиток регіональних мов або мов меншин не повинні зашкоджувати офіційним мовам і необхісності їх вивчати.

СКУ закликає Президента Віктора Януковича та Верховну Раду припинити наступ на українську мову як єдину державну мову в Україні та не допустити прийняття антиконституційного законопроекту "Про мови в Україні", який став би серйозною перешкодою в розвитку української як державної мови в Україні та спричинив би нову форму русифікації Україні.

Світовий Конгрес Українців
8 листопада 2010 р.

PM Stephen Harper on the 77th Anniversary of the HOLODOMOR

The Right Honourable Stephen Harper, Prime Minister of Canada, issued the following statement commemorating the 77th anniversary of the Holodomor:

"I am honoured to join Canadians in the solemn commemoration of the 77th anniversary of the Holodomor. On this day, we remember the millions of Ukrainians who suffered and perished during one of the most terrible crimes in history. Millions of men, women and children - predominantly Ukrainian - died of starvation under Joseph Stalin's oppressive regime.

"Canada's heritage is forever connected to this unimaginable tragedy through the more than one million Canadians of Ukrainian decent, many of whom lost loved ones in that time of horror. The Holodomor is a part of the past that we as Canadians must never forget. Two years ago, our Government was proud to lead an effort in Parliament to officially recognize the Holodomor as a genocide and establish an annual day of commemoration on the fourth Saturday of each November.

"I was deeply moved by the vivid depictions and sad memories of this humanitarian catastrophe preserved at the National Holodomor Memorial, when I visited Kyiv this October. I was reminded of the Ukrainian communities back home that honour the memory of victims of the Holodomor with monuments in parks and public squares.

"During my visit to Ukraine, I was impressed by the profound friendship our two countries share. Canada stood against the oppression of Ukraine during the two World Wars and the Cold War, and was the first western country to formally recognize its independence from Soviet communism.

"As our friendship grows, Canada will continue to support Ukraine in its journey toward strengthening freedom, democracy, justice and human rights. As Canadians, we admire and respect Ukrainians' pursuit of liberty and freedom, their spirit of independence, and their courage and determination."

Заява Прем'єр-міністра Канади Стівена Гарпера з приводу 77-ої річниці ГОЛОДОМОРУ

Прем'єр-міністр Канади Стівен Гарпер зробив заяву з приводу 77-ої річниці Голодомору 1932-1933 років в Україні.

"Я маю честь приєднатися до канадців, які урочисто вшановують 77-у річницю Голодомору. В цей день ми згадуємо мільйони українців, які постраждали та загинули під час одного з найстрашніших злочинів в історії. Мільйони чоловіків, жінок, дітей - переважно українці - померли від голоду під репресивним режимом Йосифа Сталіна.

Канадська спадщина назавжди пов'язана з цією неймовірною трагедією через понад один мільйон канадців українського походження, багато з яких втратили своїх близьких під час того страхіття. Голодомор є частиною минулого, яке ми, канадці, повинні завжди пам'ятати. Два роки тому наш Уряд мав честь очолити рух у Парламенті за офіційне визнання Голодомору геноцидом та встановлення щорічного дня вшанування, що припадає на кожну четверту суботу листопада.

Коли я відвідував Київ у жовтні цього року, я був надзвичайно зворушений яскравими зображеннями та сумними спогадами про цю гуманітарну катастрофу, що зберігаються в Національному меморіалі Голодомору. Мені прийшли на згадку українські громади у нас вдома, які вшановують пам'ять жертв Голодомору монументами в парках та на громадських площах.

Під час візиту в Україну я був вражений глибокою дружбою, яку розділяють обидві наші країни. Канада виступала проти пригнічення України під час двох світових війн та Холодної війни та була першою Західною країною, яка формально визнала її незалежність від радянського комунізму.

По мірі зростання нашої дружби Канада продовжуватиме підтримувати Україну в її розвитку у напрямку до зміцнення свободи, демократії, справедливості та прав людини. Ми, канадці, захоплюємося та поважаємо прагнення українців до свободи, їхній дух незалежності та їхню мужність і рішучість".

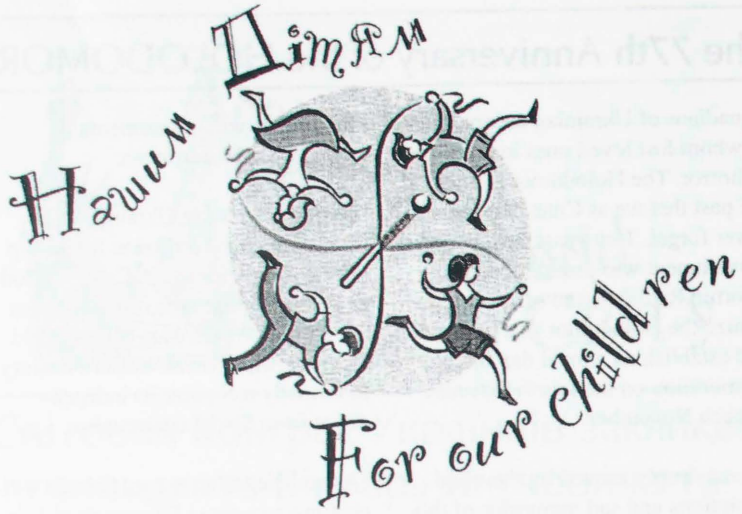

Сніжок сипле без впину,
Вже засипав долину,
Вже засипав горбочок, -
Вже шукаймо саночок.

Їдуть санки з горбочка,
Сиплять срібло на очка,
Як дзвіночок, сміх дзвонить,
А вітронько нас гонить.

Не догонить, не бійся.
Подорозі десь дівся, -
А ми з гірки в долину,
До царівни в гостину.

У царівни Снігурки
Будем гратись у жмурки -
На пуховій кореї,
В дружнім колі - круг неї.

Просьба до св. Миколая

Сніги покрили доли й гори,
Блищить інеєм ліс і гай,
Іде до нас крізь ниви й бори
Святий угодник Микокай.

Що він несе в своїй торбині?
Багато гарних забавок
Несе чемненькій він дитині -
А для нечемних - жмут різок.

За ним спішаться янголятка,
Тримають книги у руках,
Що де кому з нас треба дати,
Усе списали в тих книжках.

Святий та добрий Миколаю,
На Тебе ждемо вже давно,
Що даш Ти нам, про це не знаєм
Та просимо Тебе одно:

Ти нашим родичам дай сили,
Щоб виховати нас могли,
Щоб тої втіхи ще дожили
Щоб доросли їх діточки.

А всьому нашому народу
Ти добру долю принеси,
Усяке зло й лиху пригоду
Від України відверни.

А нам в здоров'ю дай зростати,
Завзяття й сили нам подай,
Щоб ми з руїн могли підняти
І звеселити рідний край.

Ю. Ш.

Подарунок св. Миколая

То був чудовий ранок зимового дня 19.... року. Сонце щедро світило на засніжену землю. Його проміння, наче материнські обійми підтримвали на дусі змучених долею людей.

Сніг виблискував міріадами вогнів, а дерева в білих шатах виглядали наче молода перед шлюбом. Місто виглядало святочно. Вчора цілий день падав сніг і причепурив його. В ночі була хуртовина. Стріляли гармати. Рев вітру і стрілен зливалися в один акорд несамовитого виття відьом з „Лисої гори".

Сьогодні тихо. Наче б то й не було нічого. Лише руїни пригадували про неспокій і непевний час.

Сьогодні день Святого Миколая. В кімнаті тепло і затишно. Пахне свіжопеченими пиріжками. Наталочці так хочеться знати, чи дістане вона подарунок від Св. Миколая... „Але де!" Мами годі пи тати. Вона завжди заклопотана, має діла „повні руки". Прибіжить з роботи, треба й дома дещо зробити. Наталочка намагається допомагати мамі, але вона не знає, що після її помочі, мамі подвійна робота... Як добре, коли вверчері мама візьме Наталочку на коліна і розповідає їй - справжні казочки. Мама часто розказує про тата - Наталочка його не памятає. „Де він? ... Вже шість літ його нема - так мама казала. А може він неживий?... Чому у мамусі часто червоні очі?..."

Вчора в ночі під час хуртовини Наталочці було так страшно, що вона не могла спати. Мама потішаючи її сказала: - „Може Святий Миколай і в таку ніч завітає до нас та й принесе тобі щось... Спи дитинко спокійно!..."

„Цікаво знати - чи був?" Наталочці не лежалося в ліжкові, вона почала одягатися, щоб побігти до „маминого куточка".

Нараз з маминого кутка почувся крик... Голос наче б то мамусин!... „Що трапилось?..". Налякана Наталочка хотіла кинутися до мами, але мама бігла до дверей. В дверах стояв високий чоловік, худий, в подертій шинелі. „Хто він?... Чого мама плаче?..." Наталочка пильно вдивлялася в обличча незнайомця, а він у неї.

„Чого він прийшов?... Та й ще плаче?..." Маму перелякав.... Може голодний?..." А мамуся чомусь нічого йому не дає. Вона завжди щось дає бідним, хоч часом і у самих немає що їсти...

„Сьогодні періжки мамуся пекла ранком" - похвалилася Наталочка.

„Сьогодні Святого Миколая і ми чекаємо на подарунок від нього ..." Защебетала вона знову.

Незнайомий усміхнувся. Мама також. Наталочка ще ніколи не бачила такої усмішки у мами. Вона розгублена, нічого не розуміючи дивилася то на маму то на незнайомця.

„Що йому сказати?..."

„Доню, моя маленька донечко!..." Прошепотів незнайомий - похитнувся і упав непритомний.

Н. Кібець (В. Є.)
Україна 1939 р.

С.У.К. відділ ім. Софії Русової
Етобіко, Онтаріо

Союз Українок Канади, відділ імені Софії Русової вже від самого заснування в 1943 році при Українському Православному Соборі Святого Димитрія в Етобіко, Онтаріо провадить невтомну працю на користь своєї рідної церкви і всього українського суспільства.

Річно при відділі відбуваються різні імпрези щоб ознайомити довкілля з українськими звичаями і культурою, як і мати нагоду здобути фонди на харитативні цілі. Крім того щорічно поважна сума дарується на церковні потреби.

Членки зосереджуються не лише на своїм відділі, вони беруть активну участь в різних організаціях, як Суспільна Служба Українців Канади, Комітет Українок Канади, Світова Рада Суспільної Служби Канади, Торонтонська Жіноча Рада, Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, Приятелі Київського Патріархату Української Православної Церкви, Український Музей Союзу Українок Канади - філія Онтаріо та інші організації до котрих членки належать поза своєю організацією.

Що місяця відбуваються збори, де членки відділу обговорюють організаційні справи і вкладають плани на майбутнє. На ці збори запрошуються членки парафії з метою зацікавити їх до праці відділу. Досить часто це приносить позитивні наслідки. У церковному житті громади членки є активні у таких ділянках: співають у церковному хорі, належать до сестрицтва, допомагають клюбу сенйорів, є делегатками на різних з'їздах і конвенціях, декілька з них є членами управи.

Праця при відділі охоплює різні річні проєкти, як Великодній і Різдвяний Базар, розпродаж майже нових речей (увесь прихід дарується на церкву), приготування перекуски в неділю по Службі Божій. В Торонто і околиці членки беруть участь в таких концертах як Свято Лесі Українки, Свято Героїнь, Концерт Видатних Українських Жінок, і стараються бути присутніми на всіх українських громадських імпрезах.

Управа старається поповнити членство відділу і заохочує жінок прилучитися, і це вже стається, але в досить повільному темпі.

С.У.К. відділ імені Софії Русової вітає Промінь з 50-тою річницею і з цієї нагоди шле дарунок в сумі $2,000 щоб він і далі продовжував знамениту працю на славу українського жіноцтва.

Галя Щерблюк, *голова*
Констанція Чорна, *секретар*

Order of Canada Investiture Ceremony

On November 17, 2010 at Rideau Hall in Ottawa, Orysia Sushko was among 27 Canadians to become Members of the Order of Canada, a recognition which pays tribute to Canadians who exemplify the highest qualities of citizenship and whose contributions enrich the lives of their contemporaries. Orysia is pictured here with His Excellency the Right Honourable David Johnston, together with her children, Orest and Oksana.

Orysia at the Investiture Gala Event with Roberta Bondar, well-known astronaut, physician, scientist and photographer. Dr. Bondar is an Officer of the Order of Canada and is in the Medical Hall of Fame.

Український культурологічний портал "Рідна країна"

Інформуємо про запуск нового українського культурологічного порталу "Рідна країна", спрямованого на збереження української національної ідентичності, традицій і цінностей української культури **http://www/ridnaua.org**

"Рідна країна" - це перший в Україні окремий культурологічний портал, який об'єднує різноманітні напрямки гуманітарної сфери. Він задумувався як своєрідний Інтернет-посібник, що допоможе відкрити Україну та вийти за межі формальних знань про неї.

Портал має п'ять розділів, які представляють Україну "громадянську", "здорову", "культурну", "освічену" та "туристичну". На сайті можна почути "живі голоси" українських письменників (В. Симоненка, В. Стуса, М. Рильського, О. Гончара); знайти для дітей мелодійні українські колискові, цікаві казки та пісеньки; переглянути унікальні відеозаписи, наприклад, виступ Олександра Довженка на з'їзді у 1943 році тощо.

Сподіваємося, що цей ресурс стане у нагоді для багатьох українців, що живуть в Канаді, і допоможе у просвітницькій діяльності.

За додатковою інформацією:
Олена Захарова, Посольство України в Канаді
press@ukremb.ca;
http://www.ukremb.ca

UWAC, Olha Kobylianska branch, Surrey BC, honours senior members

At a monthly meeting of the Ukrainian Women's Association of Canada, Olha Kobylianska, Surrey Branch a motion was made to honour past and present members of the Ukrainian Orthodox Church of St. Mary, Ukrainian Women's Association and Ukrainian Self-Reliance Association Surrey, B.C., who would be 80 years and older by April 01, 2011.

While the regular church service was observed by many others were in the hall making last minute preparations for this special occasion. Guests who were unable to take in the full day's celebration started to arrive at 11:15 a.m. Surrey-based Ukrainian Dulcimer Ensemble, consisting of members from Abbotsford, Burnaby and Surrey, provided live music at the entrance to the centre a Ukrainian tradition that has been carried on many years, especially at weddings, anniversaries and birthday parties.

Head tables were covered with traditional rose-patterned Ukrainian tablecloths. Every guest had a B.C. flag set in front of them that were taken home as souvenirs. Vases of flowers adorned the head tables. The buffet table had to be extended because of the amount of food brought in by members of the congregation for the potluck lunch.

Father Mykhaylo Pozdyk opened the celebration with a special prayer everyone participated with the singing of the Lord's Prayer followed by the blessing of food. Master of Ceremonies, Gladys Andreas introduced the guests as each received a rose, as well as Canadian, B. C. and City of Surrey lapel pins and a package containing greetings.

Those 90 and over received certificates from the Governor General and Prime Minster of Canada and Lieutenant Governor of British Columbia. Everyone received certificates from the Premier of B.C., Official Leader of the Opposition for B.C. and the Mayor for the City of Surrey. In addition those outside of Surrey received certificates from their respective Mayors. Soft music flowed throughout the centre and it was a pleasure to see so many toes tapping as people ate. The music probably assisted in the digestion of food and brought back many memories. Many seniors over the age of 80 do not have the pleasure of attending many events due to the difficulty of traveling.

A similar event was held in 2004 with 51 members in this age category. We were pleased to have 19 able to be on the list. Many had passed on while some moved to other cities or provinces. When this project started in August the oldest member Ann Sihikalo (97) and Peter Kuyek ((90) also passed from this earth in September.

Attending were Mary Grekol 87, Bessie Bonar 87, Michael Sommers 86, Ellen Sommers 85, Tedla Tsehaytu 85, Nadia Schulha 84, Mike Makar 84, Anna Nykoniuk 84, Lydia Nychyporuk 84, Catherine Arychuk 83, Katharyna Huryn 83, Clementine

Makar 81, Annie Steffin, 80, Anne Shouchuk, 80 and Anne Melnyk 80.

An additional 23 between the ages of 80 to 94 were unable to attend. These congregation members live throughout British Columbia in the cities of Surrey, New Westminster, Ladner, Delta, Langley, Coquitlam, Chilliwack, Vernon and Kelowna.

Members who were unable to attend will have the certificate packages mailed to them. Black Forest cake was served after the main meal.

Greetings were relayed from the Mayor of the City of Surrey by Councilor Linda Hepner, M.L.A. for Surrey-Whalley - Bruce Ralston, Holy Trinity Ukrainian Cathedral Vancouver - Walter Pylypchuk, President of St. Mary - Kathy Miske, B C U W A Provincial Executive - Amelia Chucko, U W A Surrey - President Bessie Bonar and U S-R A (TYC) Surrey - Gerald Dwernichuk.

The afternoon ended with entertainment by Mykhaylo Gaydeychuk and Iaroslava Tanko, Tamara Antoniuk, Lyuda Shokalyuk and Volodymr Yaschuk, Rev. Fr. Mykhaylo Pozdyk and Kvitka Ukrainian Dancers who are sponsored by the our own U W A.

As was indicated on the program, "On behalf of the executive we would like to thank each and every one of you for being the core structure of this church. Also as members of the Ukrainian Women's Association of Canada, Olha Kobylianska, Surrey Branch, Ukrainian Self-Reliance Association (TYC), Surrey Branch. We would also like to thank all those who assist with other fundraising events. All the hard work you have done throughout the years to make what it is today."

The Ukrainian Dulcimer Ensemble played "De Z Hoda V Rodinee" as everyone joined hands and sang.

Na Mnohiya Lita! May God Grant you many, many more years.

Submitted by
Gladys Andreas, PR

UWAC, Sophia Rusova branch (Etobicoke) members receive Ontario Volunteer Awards

On April 20, 2010, five members of the UWAC, Sophia Rusova Branch in Toronto, and one CYMK member, were among the 300 volunteers honoured at the 2010 Ontario Volunteer Awards ceremony sponsored by the Ministry of Citizenship and Immigration. The ceremony took place at the Oasis Convention Centre in Mississauga.

Congratulations to this year's award recipients. May you enjoy good health and continue to work for the growth of our organization the Ukrainian Orthodox Church.

Halia Scherbluk, President
Constance Czorny, Secretary

Left to right: Christine Kowalenko (CYMK), Irene Gudzowsky, Jean Snatinsky, Mari White, Linda Evanyshyn-Chop, Toni Michalczuk

Святкування 50-літнього ювілею "Променя" в Едмонтоні

Управа відділу, комітет і гості, які були присутні на імпрезі в честь 50-ліття "Променя"

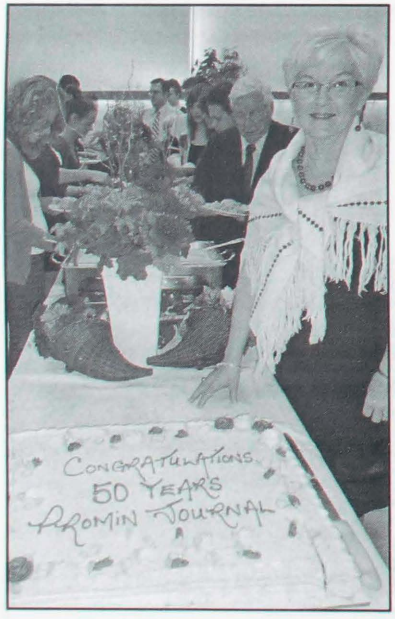

Голова Відділу, Донна Ковалишин біля ювілейного торта

П-ні Звоздецька складає подяку Орисі Сушко, коло них голова відділу Донна Ковалишин

Друковане слово грає велику роль у житті всіх націй і культур. Це саме вони - книги, газети і журнали - розповідають нам про досвід і духовні надбання минулих поколінь, про ключові події минулого і про його лідерів. Державні установи, громадські організації та багаточисельні видавництва нашого часу несуть на собі відповідальну місію документації та друку інформації сучасності, разом з тим надаючи можливість світовому людству обмінюватися новинами, освітніми історичними та культурними друкованими творами у формі традиційних видань на папері, наряду з новітніми інтернетними сторінками та цифровими бібліотеками.

50 років Союз Українок Канади видає свій журнал "Промінь", 50 років день за днем схиляються вдумливо голови редакторів журналу над чистими сторінками паперу, наносячи на їхнє незаймане тло моменти з життя відділів Союзу, історичні події світу, казочок для дітей, рецепти для господинь, вітання зі святами, особисті історії Союзанок у світі - усього, чим інтенсивно заповнене життя жінок сучасності.

26 вересня відділ Союзу Українок при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні відзначав 50-літній ювілей "Променя". На запрошення відділу до Едмонтону прибула редактор "Променя" пані Орися Сушко, М.С. Будучи активною діячкою в різних українських організаціях Канади, власниця багаточисельних нагород громадських організацій, уряду України та Канади, пані Орися внесла в святкування настрій високого патріотизму, щирої любові і відданості справі демократії, прав людини і зокрема

матері-жінки, та ролі людини, зокрема - жінки в побудові світової общини та вихованні молодого покоління. Пані Орися навела цікаві факти з видавницьких буднів журналу, наголосила на об'єднуючій ролі журналу, та важливості продовжувати його друк ще багато-багато років.

Програму свята вела голова відділи Донна Ковалишин. Донна і референт відділу "Промінь" Наталя Гриців у співпраці з управою та членками відділу добре спланували і підготували план свята та програму святкового концерту. На ювілейну зустріч прибула голова Провінційної Управи СУК Джерелдін Наконечна С.М. та представниці інших Едмонтонських відділів.

Цікавою була виставка фото, книг та підшивок журналів "Промінь" з багаторічних архівів Союзу. Ювілей журналу "Промінь", котрий являється віддзеркаленням сучасності, природно і гармонійно пов'язав день 26 вересня з 1936

пан Наконечний, Джералдін Наконечна, добр. Семотюк, о. Семотюк, Орися Сушко

роком, з 1950-ми роками, з подіями 1980-х та 2000 років. Наше нинішнє життя - в'язанка трудових буднів, святкових днів та надзвичайних подій, сповнене дружбою, співпрацею і любов'ю. Воно - як вишиванка різнокольоровими нитками, таке гарне і геометрично - пропорційне, квітково - веселе і кольорове, ляже на сторінки майбутніх "Променів" всім нам на радість.

Вересневе свято 50-ліття "Променя" продемонструвало незмінний успіх цього видання та наявність всіх передумов його майбутнього розцвіту.

Наталя Гриців, Референт "Променя" Відділу СУК при Катедрі Св. Івана, Едмонтон

DR. MARY PANKIW receives 2010 Distinguished Alumna Award

Dr. Mary (nee Hrenchuk) Pankiw, Winnipeg educator, of all levels of the public school system was presented with the Distinguished Alumna Award on September 25, 2010, and honoured by the University of Manitoba Ukrainian Canadian Alumni Committee "as a distinguished Alumna of the University of Manitoba for outstanding contribution and service to the Canadian and the Ukrainian Canadian community".

She earned her Bachelor of Arts, BA; Bachelor of Education, BEd and Master of Education, MEd degrees at the University of Manitoba and a Doctor of Philosophy, PhD in Munich, Germany.

Congratulations, Mary! Mnohiyi lita!

MARSHALL HRYHIRCHUK
December 4, 1910 - July 19, 2010

Ділюся сумною вісткою про упокоєння мого дорогого мужа бл. пам. Мирослав Григірчук, котрий відійшов у вічність у царство небесне 19-го липня 2010 р. на 99 1/2 життя, а проживши разом 72 років. В пам'ять мого дорогого незабутного мужа бл. пам. Мирослава складаю грошеву пожертву як нев'янучий вінок на його могилі на Пресовий Фонд Промінь $200. Нехай Канадська земля буде йому легкою а пам'ять про любого мого Мирослава буде у мене вічною і в тих що його любили. Вічна йому пам'ять!

Любляча дружина Фрозина
Едмонтон, Альберта

KATHERINE MONYCH
June 22, 1922 - July 12, 2010

Katherine Monych, beloved wife of the late Peter Monych, passed away peacefully at the Wynyard Hospital on July 12, 2010 at the age of 88.

Katherine was born on June 22, 1922 in Rapuzinetz, Bukovina, Ukraine, to Peter and Annie Protzak (nee Nekorak). She arrived in Canada with her parents in May 1929, settling in the Parkerview district. Katherine married Peter Monych on May 24, 1942 at the Holy Ghost Stadnyk Church.

Peter and Katherine farmed in the Winthorpe district until 1977, during which time Katherine raised a family of five children and helped with the farm work. Katherine grew a huge garden, preserving enough fruits and vegetables to last the winter. Family and friends were often treated to her delicious cooking and baking, especially enjoying her home-baked bread and perogies. She was proud to have been able to continue cooking and baking until the last few months of her life. Katherine was also accomplished in needlework - she loved cross-stitching and crocheting, maintining working with her hands was the best therapy. Beautiful works of cross-stitch and crochet grace the homes of friends and family members. She was a talented seamstress and created many beautiful clothes for herself and her family, merely by viewing a picture in a catalogue or magazine, no patterns necessary. Of course, she would always add her own personal details.

Peter and Katherine retired from farming in 1977 due to Peter's poor health and moved to Foam Lake. Peter passed away in 1980 and Katherine eventually moved to the Tiger Lily Lodge, where she resided for many years.

Katherine, while able, was active in numerous organizations, including the Sunset Ladies Committee, the Tiger Lily Lodge Committee, Ladies Aid Association and Museum Association. She particularly enjoyed singing in the St. Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church choir while her health permitted, and took pride in assisting with the traditional bread baking in the 'peech'.

Katherine was proud of her heritage and worked to install this pride of heritage in her children as well. Over the years, she has passed on many of her recipes to her children and now grandchildren; however, we have yet to master the true 'Baba's perogy'.

Katherine is survived by her loving family: her sons Morris (Arlehe), Ken (Verna), Lawrence, daughter Marlene (Bruce) Dashney, ten grandchildren and 13 great-grandchildren; brother Bill Protzak, nieces and nephews.

Katherine's primary focus in life was her family and her faith. Many family gatherins were held at 'Baba's' house throughout the years - we will miss those times dearly.

Katherine was laid to rest at the Holy Ghost Stadnyk Church Cemetery. It was the family's request that, in lieu of flowers, donations be made to the Holy Ghost Stadnyk Church Cemetery Fund or the Cancer Society.

Submitted with a $50 donation to the Promin Press Fund.

May her memory be eternal!
Vichnaya pamyat!

UWAC, Lesia Ukrainka Branch
Foam Lake SK

Василь і Анна Василик

У світлу незабутню пам'ять наших найдоржщих родичів які відійшли у вічність - батька, дідуся і прадідуся бл. пам. Василя Василик, який відійшов у Царство Небесне 29-го листопада 1971 р.; найдорожщої мами, бабусі і прабабусі Анни Василик, яка відійшла в Царство Небесне 30-го червня 2004 р.

Канадська земля нехай буде їм легкою, а пам'ять про них залишається у наших серцях на завжди. Як нев'янучий вінок на їх могилу, складаємо пожертву в сумі $100 на пресовий фонд Променя. Вічна їм пам'ять!

Дочка Наталка і Богдан з родиною, та син Тарас і Ірина

Віра Смерека
19.01.193 - 07.06.2010

"Дівчина з України", а точніше :The Girl from Ukraine" була останньою книгою, яку написала і видала в Брадфорді, Англії, в 2008 р. Віра Смерека, письменниця та одна зі засновнивь і довголітня голова Товариства Укаїнських Жінок ім. Олена Теліги в Англії. Книга зробила багато розголосу, місцеві часописи та журнали писали про Віру Смереку, писали про Голодомор 1932-33 років в Україні, який вона пережила, про її життя в німецькій неволі, про її професійну і громадську працю в Брадфорді. Як добре, що англомовний читач має тепер змогу познайомитися з життям українки, яку доля закинула в Англію. Бо книга - це

автобіографія письменниці. А життя її було складне, не легке, яке характеризує долю багатьох тисяч українок. А ми мавіть називали цю книгу "Vira - the Girl from Ukraine".... Коли стрічалися з нею на різних імпрезах, вона все була щира, усміхнена, спокійна, делікатна, завжди з цікавими ідеями, думкою про Україну, вірила у її Незалежність і дочекалася Її. Відвідувала Україну навіть плянувала поселитися в Ужгороді. Однак недуга не дозволила їй рухатися, і вона заснула Вічним Сном 7-го травня 2010 року в Брадфорді.

Спіть спокійно, пані Віро! Хоч у чужій землі, але з нашою щирою пам'яттю про Вас, Ваші книжки, Вашу велику працю для нашої громади і України, Ваш завжди теплий і сонячний настрій. Вічна Вам пам'ять!

Уривки із допису в "Українка в Світ" СФУЖО (квітень-вересень 2010 р.), Оксана Бризгун-Соколик

Цукерки і ласощі

приготовлені з великою любов'ю

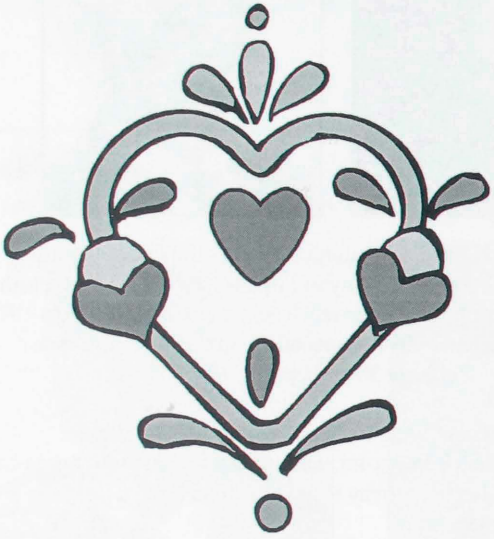

Хрусткі цукерки

35 штук, кожна бл. 400 кДж (95 ккал.)

По 100 г. чорного гіркого шоколаду;
150 г. розм'якшеного вершкового масла;
200 г. мигдалевої соломки.

Шоколад поламати на шматочки і розтопити на слабкому вогні або на гарячій, але не киплячій водяній бані, поступово домішати вершкове масло, посічене маленькими пластівцями. Після цього додати мигдалеву соломку. Деко застелити папером для випікання або пергаментним папером.

З шоколадної маси двома чайним ложками відділити овальні грудочки і відсадити їх на деко. Цукерки остудити в дуже прохолодному, але сухому місці, і дати їм повністю затвердіти.

Цукерки зберігати в прохолодному сухому місці. Для сувеніру покласти їх в корзиночки.

Лимонні трюфелі

80 штук, кожна бл. 220 кДж (50 ккал.)

200 г. жирних вершків;
2 плитки білого шоколаду;
100 г. світлого кувертюру;
2 не дуже кислих лимони;
3 яєчних жовтки;
200 г. цукрової пудри;
50 г. кокосового жури;
0.02 л. апельсинового лікеру;
100 г. кокосової стружки для обкачування.

Вершки довести до кипіння і змішати з розкришеним шоколадом. Кувертюр нарізати кубиками і також домішати до вершків. Все варити, поки шоколад і кувертюр не розчиняться. Масу остудити. Лимони вимити, обсушити, натерти цедру. Вичавити сік, уварити його до трьох столових ложок і остудити.

Жовтки з цукровою пудрою розтерти на білу піну, додати лимонну цедру і знову розтерти. Жир розтопити, перемішати з лимонним соком, апельсиновим лікером і вершковою масою, а тоді змішати з яєчним кремом. Масу накрити плівкою і покласти в холодильник.

Кокосову стружку насипати в миску. Охолодженими руками з шоколадної маси зліпити кульки завбільшки з волоський горіх і обкачати в стружці.

Трюфелі покласти в корзиночки для цукерок.

Cold-Weather Recipes

made with love

Oksana's Creamy Veggie Soup

2 cups beets, peeled, washed and cubed into approx 1" cubes
4 cups sweet potatoes, peeled, washed and cubed as above
1 cup carrots, peeled, washed and cubed into 1/2" cubes
Chicken or vegetable stock
1 to 2 cups Greek/Balkan style (plain) yogurt (or substitute low-fat or non-dairy plain yogurt if preferred)
1 tsp curry powder
1/2 tsp nutmeg
1 tsp Portugese all-spice (or 1/4 tsp cinnamon + 1/2 tsp paprika)
1 tbsp raw sugar
Lots of garlic powder
Salt & pepper to taste
Lemon juice
Chopped fresh dill for garnish

Place beets in dutch oven and add water just to cover beets. Boil beets for 15 minutes. Add carrots (and a little more water if necessary). Boil for another 10 minutes. Add sweet potatoes and enough stock just to cover vegetables. Boil until all vegetables are fork tender. Remove from heat and cool until no longer steaming.

Add spices and a squeeze of lemon juice (to maintain a beautiful colour). Then using a hand 'musher' or blender, puree vegetables into broth until smooth. Fold in yogurt, 1 to 2 cups, depending on the consistency you prefer. Stir well until fully combined.

Return to low heat until heated through. Serve with a dollop of yogurt and sprinkle generously with fresh dill. Goes well with some fresh crusty bread. Yum!

P.S. - This recipe can be personalized to your special taste, adjusting the spices, or adding a bit of pureed pumpkin or some braised leeks to the mix before 'mushing'. Lots of possibilities!

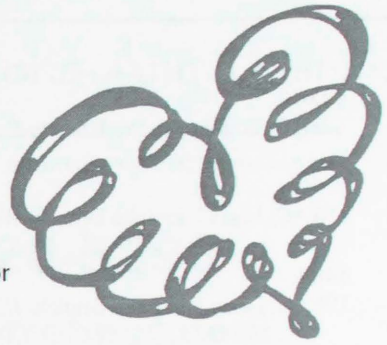

Cafe Brulot

An absolutely delicious and picturesque hot French drink!

Start with about 3 cups of strong black coffee.

In a saucepan, mix 1 tbsp brown sugar, 5 whole cloves, a long strip each of lemon peel and orange peel, a stick of cinnamon, a pinch of natural vanilla, and 1 cup brandy.

Ignite with a long match and allow to burn for 30 seconds (it will greatly impress your guests – guaranteed! :).

Pour into 4 cups that are three-quarters full of hot, strong coffee.

Enjoy and conquer the cold!

PROMIN PRESS FUND

August 1, 2010 to November 30, 2010

(This list does not include In Memoriam donations, which are indicated in the In Memoriam section of Promin)

$2,000
UWAC, Sophia Rusova Branch, *Etobicoke ON*

$500
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, *Winnipeg MB*

$400
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, *Hamilton ON*

$200
UWAC, Olena Pchilka Branch, *North Battleford SK*
UWAC Manitoba Provincial Executive

$150
Rev. & Dobr. Bozyk, *Winnipeg MB*
Christine Worobec, *De Kabl IL USA*

$70
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, *St. Catharines ON*

$25 to $50
Nelliw Seniw, *Edmonton AB*
UWAC Alberta Provincial Executive
Pauline Kindrachuk, *Vernon BC*
Olga Kowalchuk, *Winnipeg MB*
Maria Prokopiw, *Edmonton AB*
Frances Tarnowetz, *Edmonton AB*
Helen Sawrantschuk, *Etobicoke ON*
Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Calgary Collection
Nadine McDonald, *Calgary AB*
Nellie Pawlik, *Winnipeg MB*
Helena Nowosad, *Kelowna BC*
Amelia Chucko, *Surrey BC*
Stephanie Holowach, *Calgary AB*
Mrs. Skrybliak, *Hamilton ON*
Emelia Samcoe, *Saskatoon SK*

$25
Olga Procwat, *Hamilton ON*
Caroline Tokarik, *Kelowna BC*
Iwanna Waler, *St. Catharines ON*
Stella Shulhan, *Vancouver BC*
Walentyna Masliwec, *Weston ON*
Yvonne Ivanochko, *Toronto ON*
Evelyn Wasylyshen, *Winnipeg MB*
John Stefaniuk, *Edmonton AB*
Helena Bohonos, *Winnipeg MB*
Alice Mees, *Port Perry ON*
Evangeline Manulak, *Winnipeg MB*
Patricia Sembaliuk, *Sidney BC*
Mary Lyseyko, *Winnipeg MB*
Pauline Merko, *Gilbert Plains MB*

$5 to $20
Emily Strutinsky, *Winnipeg MB*
A. Tkaczuk, *Calgary AB*
Doris Sturby, *Sudbury ON*
Anne Moskaluk, *Etobicoke ON*
Helen Kitt, *Sherwood Park AB*
Mary Petrow, *Winnipeg MB*
Lidia Liber, *Etobicoke ON*
Dobr. Teresa Domaradz, *Athabasca AB*

Щиро дякуємо!

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

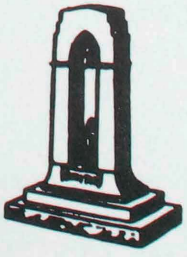

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

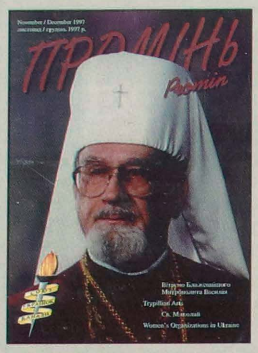

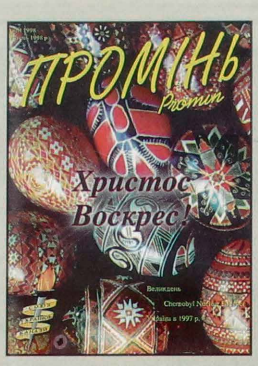

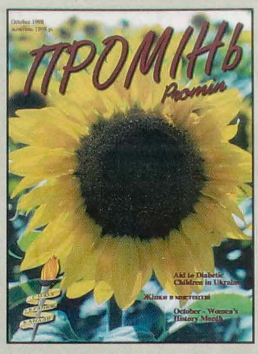

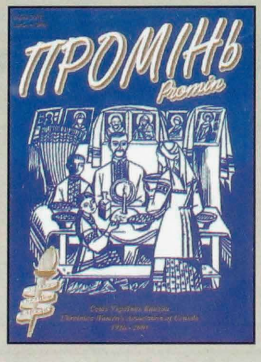

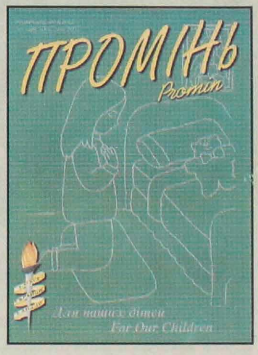

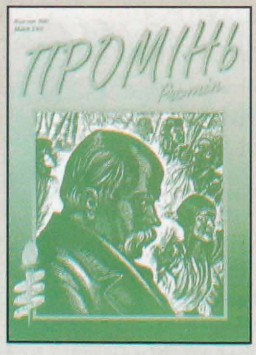

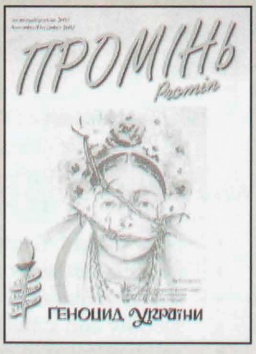

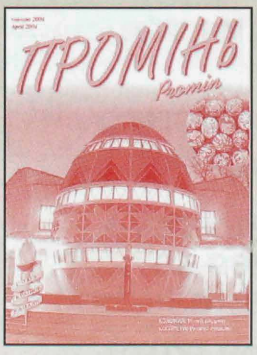

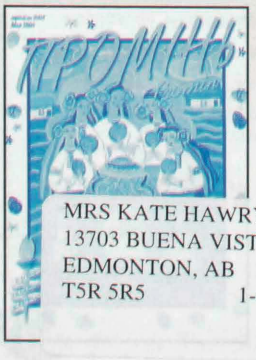

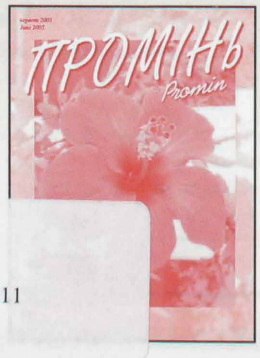

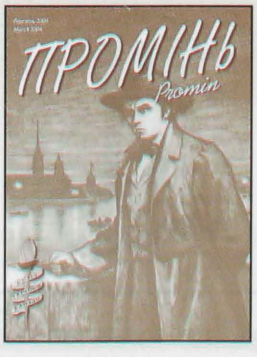

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5

1-Oct-2011

PM40011733 R09580

Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1